

Efter det amerikanske valg bør der skabes en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Strategisk webcast med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

[HZL] [HCS]

6. november 2024 (EIRNS)–Strategisk webcast med Schiller
Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche
Onsdag den 6. november 2024

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med
Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller
Instituttet. Det er onsdag den 6. november 2024. Jeg hedder
Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende
spørgsmål og kommentarer via e-mail til
questions@schillerinstitute.org eller sende dem til chat-
siden.

Helga, i går blev tidligere præsident Donald Trump atter valgt
til USA's præsident. Han havde besejret vicepræsident Kamala
Harris, som var blevet valgt af partiets etablisement, efter
at de havde besluttet at sende Joe Biden på førtidspension
gennem det, som mange kaldte et »blødt kup«. Med andre ord
skulle Biden ofres for at redde politikken. Det ser ud til, at
det ikke virkede: Caitlin Johnstone kommenterede: »Det viser

sig, at det ikke er en god måde at få progressive til at stemme på sig selv, når man fører valgkamp på løftet om at fortsætte et folkemord, mens man bejler til støtte fra krigsforbrydere som Dick Cheney.«

Helga, da du så på udviklingen i de seneste dage, sagde du: »Vores historiske øjeblik oprinder, fordi det er meget tydeligt, at det gamle system er ved at smuldre, og chancerne for at indføre et helt nyt system er absolut til stede.« Så hvordan skal vores seere tænke om udviklingen i den sidste uge, herunder valget af Donald Trump?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror helt sikkert, at det er et øjeblik med en pause i en meget anspændt strategisk situation. Trump har lovet at stoppe krige. Nu må vi naturligvis se, om ordene bliver fulgt op af handling, men også begivenheder – vicepræsidenten sagde noget lignende. Så jeg ville indtage den holdning, at han er en nyvalgt præsident, og lad os se, om han holder sine løfter.

Nu er nøglespørgsmålet selvfølgelig ikke kun, hvad han gør i USA, men naturligvis er udenrigspolitikken afgørende: Jeg tror, han vil gøre noget for at afslutte krigen i Ukraine. Jeg tror, der er et potentiale for det, tilmed hvis russerne er meget forsigtige, hvilket er forståeligt i betragtning af deres synspunkt. Men jeg tror, at det synspunkt eksisterer. Jeg er ikke så optimistisk med hensyn til Sydvestasien. Men jeg tror, at det virkelig afgørende spørgsmål er, hvad Trump-administrationens holdning vil være til den Globale Majoritets bestræbelser på at opbygge det nye økonomiske system. Og jeg håber bare, at der er nok stemmer internationalt, som viser potentialet: Den første reaktion fra kineserne, fra udenrigsministeriets talskvinde Mao Ning, var, at den kinesiske holdning grundlæggende er at tilbyde et win-win-samarbejde. Og i betragtning af, at Xi Jinping allerede for flere år siden tilbød Obama, at Obama-administrationen skulle samarbejde med BRIKS og Bælte- og Vej-Initiativet, hvilket Obama reagerede meget negativt på ved at fremsætte »Pivot

Asia« i stedet. Men det tilbud eksisterer tydeligvis stadig, og i betragtning af at landene Ungarn og Slovakiet, som er meget interesserede i at afslutte krigen i Ukraine, fordi det er et naboland, og det er en forfærdelig ting at have sådan en krig i deres nabolag, også er på en meget positiv kurs med Kina, tror jeg, der er et potentiale for at afslutte krigen i Ukraine og for at bygge broer!

Altså, jeg tror, at landene i det Globale Syd, som har bevist i Kazan, at de bestemt er fast besluttet på at bevæge sig i retning af en mere retfærdig og rimelig, ny økonomisk verdensorden, jeg tror også, at de vil se muligheden, og jeg kunne godt forestille mig, at mange af dem rækker hånden ud til Trumps nye regering for at se, om der kan arrangeres en ny, positiv holdning.

Det må blive, hvad det bliver. Jeg kan kun sige, at vores opgave, LaRouche-organisationen, Schiller Instituttet, dybest set er, at vi skal bruge øjeblikket til virkelig at katapultere verdenssituationen ind i et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, for jeg har sagt det gentagne gange, og det er mere sandt end nogensinde før: Hvis vi ikke overvinder geopolitik, som er Wolfowitz-doktrinen, som er ideen, Wolfowitz-doktrinen, der tilmed kræver, at USA skal forblive verdens hersker for evigt, men også geopolitik, som er ideen om, at en nation eller en gruppe af nationer har ret til at påtvinge andre nationer deres interesser, må den tankegang forsvinde, især i en tid med atomvåben; og vi er virkelig nødt til at bruge den nuværende situation til at forsøge at bevæge os ud af denne ekstremt farlige zone. Hvor farligt det er, understreges af, at USA, kun få timer før valgresultatet blev kendt, affyrede en Minuteman ICBM-missiltest, som er atomart, for at demonstrere USA's atomare beredskab. Jeg tror bare, det viser, at den nuværende regerings tankegang stadig er i det gamle paradigme, og det er præcis dér, problemet ligger.

Så jeg tror, at den næste periode bliver ekstremt farlig. Jeg

tror, at perioden frem til Trumps indsættelse er yderst spændende og farlig, og naturligvis også tilmed derefter. Men jeg tror, at hvis man kan håbe på, at Trump vil gøre det, han har sagt, så skal man naturligvis holde meget nøje øje med, hvilket kabinet han sammensætter: Hvis det er folk, der vil insistere på, som Trump selv sagde under valgkampen, at han vil splitte forholdet mellem Rusland og Kina, hvilket jeg tror har nul chancer i betragtning af, at grunden til, at disse to lande har bevæget sig så tæt sammen, har alt at gøre med den strategiske fare. Så jeg tror ikke, der er nogen chance for at splitte disse to lande, men jeg tror, det ville være meget uheldigt, hvis budskabet fra den nye Trump-administration ville være, at han ønsker at gå i den retning.

Hvis der på den anden side er en fælles indsats for at forsøge at flytte verden til et bedre sted, og det er, hvad vores kommende Schiller-konference handler om, at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til hvert enkelt lands interesser, i traditionen fra Den Westfalske Fred, er vi muligvis på vej ind i en helt ny æra: Men det kræver en stor indsats fra mange mennesker med god vilje.

Så jeg er på den ene side optimistisk med hensyn til, at der kan ske noget stort, men på den anden side ville det være en fatal fejltagelse at slukke for alarmerne, for vi er ikke det mindste ude af farezonen, og derfor tror jeg, at det stadig kræver en maksimal mobilisering af mennesker, der kæmper for fred.

SCHLANGER: Du nævnte Schiller Instituttets kommende konference, som finder sted den 7.-8. december. Folk bør kigge efter annonceringen for den på Schiller Instituttets hjemmeside. Vi skulle gerne have mere ud snarest.

Helga, jeg talte med en valgt embedsmand i Tyskland i dag, som sagde, at han ser Trump-sejren som en god nyhed, men med nogle problemer, og det var det, du henviste til. Men det, han især

sagde, var de to store problemer: For det første præsident Trumps potentielle modstand mod BRIKS, og for det andet støtten til Netanyahus folkemord på palæstinenserne. Og han spurgte: »Hvad tror du, der kan gøres for at ændre retningen på disse to spørgsmål?«

ZEPP-LAROUICHE: Jeg mener, at landene i det Globale Syd ikke er passive aktører eller partnere eller enheder. De er i bevægelse. De lande, der mødtes i Kazan, repræsenterede 4,7 milliarder mennesker og 57 % af den Globale Majoritet, og der er omkring 30 lande mere, der har udtrykt interesse for at blive medlem af BRIKS. Så jeg tror ikke, at disse lande bare vil vente og se, hvad Trump gør. Jeg tror også, at de vil række ud og gøre det klart, hvad deres interesse er.

Og jeg tror, at Vesten virkelig er nået til et punkt, hvor der er påtrængende behov for nytænkning. Først og fremmest vil Trump sandsynligvis gå i retning af told mod Kina, told mod EU: Jeg tror ikke, det vil gå uden gnidninger. Hvis han forbliver på det niveau, f.eks. i Europa, var medierne i morges ganske forbløffende: Der var kommentatorer, som sagde, at »dette er enden på demokratiet!« Trump er jo lige blevet valgt på demokratisk vis, og to af Kongressens huse er nu republikanske, hvilket ikke ligefrem er et tegn på, at demokratiet ikke fungerer – det er en demokratisk afstemning! Så hvorfor er demokratiet ved vejs ende? Jeg mener, der var selvfølgelig nogle problemer i valget, som at vores uafhængige kandidat til det amerikanske senat i New York, Diane Sare, kun fik halvt så mange stemmer som det antal mennesker, der skrev under på at sætte hende på stemmesedlen, og hendes stemmetal var 0,35 % uden nogen form for udsving i løbet af hele valgdagen, hvilket er statistisk umuligt, fordi disse resultater normalt går op og ned, afhængigt af hvor afstemningen finder sted. Så jeg siger ikke, at der ikke er problemer med det resultat.

Men jeg tror, at landene i det Globale Syd er i bevægelse: De vil have et nyt, retfærdigt verdensøkonomisk system, som gør

det muligt for dem at overvinde underudviklingen. Og jeg kunne godt forestille mig, at eftersom der er mange ledere, som har meget klare ideer om fremtiden, såsom præsidenterne i Brasilien og Indonesien, premierministeren i Indien, Kina, Nigeria, Sydafrika og mange andre, så kunne jeg godt forestille mig, at de også kan gribe ind i situationen og lægge deres ønsker på bordet: Og så må USA tænke: Vil de afbryde forbindelserne til den Globale Majoritet, eller vil de have et positivt forhold? Biden-administrationen gik helt sikkert ind for afkobling, for et globalt NATO, hvilket ville betyde økonomisk, politisk og militær afkobling, og at verden ville blive splittet i to separate blokke – hvilket ville være ødelæggende for verdensøkonomien. Og jeg tror ikke, det ville være godt for USA; det ville heller ikke være godt for Europa.

Så jeg tror, at denne periode på de næste tre måneder vil blive brugt af praktisk talt alle sider til at forsøge at lægge deres system på bordet, men den Globale Majoritet, er den Globale Majoritet. Og for det samlede Vesten gælder det, at hvis de afbryder forbindelserne med det eneste område i verdensøkonomien, som virkelig vokser, nemlig Kina, og med hensyn til demografisk vækst er det Afrika, så vil de virkelig skyde sig selv i knæet.

Dette er en periode, hvor historien kan formes, og derfor tror jeg ikke, det er det sidste ord at lytte til de mennesker, der forsøger at læse bladene i et tidligere kapitel af historien.

SCHLANGER: Vi har nogle meget interessante spørgsmål til dig, Helga. Her er et fra Takis Ioannides, som skriver: »Der er blevet valgt en ny præsident i USA. Europa er blevet ødelagt af krigen i Ukraine. Borgerne i alle lande lider, livskvaliteten er lav. EU's planer for immigranter har slået fejl på det groveste.« Og han siger: »Tyskland er hovedansvarlig for fiaskoen.« Så spørger han: »Er der nu en chance for, at Europa kan samarbejde ordentligt med USA om at afslutte krigen og genoprette vores liv, og hvordan kan det opnås?« Det er spørgsmålet til dig.

ZEPP-LAROCHE: Lad os se, hvad der sker: Hvis man ser på de første reaktioner fra tilmed von der Leyen, der varmt bød præsident Trump velkommen med hans sejr, så lad os nu se, om den varme atmosfære forbliver. Men jeg tror, at premierminister Orbán fra Ungarn allerede har udtrykt store forventninger; jeg tror, at der er mange andre, der har udtrykt det samme, eller tilmed bare formelle, høflige velkomster. Og dette er et øjeblik, hvor man kan lægge en ny politik på bordet.

Og jeg tror, at alle ville gøre klogt i at se på, hvorfor verden kom til dette krisepunkt? Alle de politikker, som USA og de europæiske lande har klaget over, var tilbageslag for deres egen politik! Den neoliberale model fungerede bare ikke. I en vis forstand har denne afstemning om præsident Trump virkelig visse ekkoer af, at han blev valgt i 2016, som på det tidspunkt var en verdensomspændende afvisning af det neoliberale paradigme: Brexit [Storbritanniens brud med EU] var en del af det; afstemningen mod forfatningsændringen i Italien var en anden verdensomspændende demonstration. Så i en vis forstand var denne Trump-afstemning igen resultatet af, at folk afviser krigspolitikken, de afviser »«woke»«-politikker, og i en vis forstand er det et øjeblik, hvor man med magt kan lægge en anden dagsorden på bordet. Så jeg ser det ikke som noget passivt, men hvis folk i Europa, der kan lide Trump-valget, bør de række ud til Trump-administrationen eller den kommende Trump-administration, og det er et tidspunkt, hvor man virkelig kan forsøge at lægge en bedre politik på bordet.

Hvis Vesten vil have et godt forhold til det Globale Syd, er det meget nemt: De bør stoppe en konfrontationspolitik, de bør tilbyde samarbejde og dybest set sige: »Europa har stadig en masse videnskabelig og teknologisk kapacitet« – »stadig« må man sige – det har USA også til en vis grad, fordi det meste af deres kapacitet desværre ligger i den militære sektor, som er nødt til at blive omstillet. Men hvis der var en fælles politik om at sige, lad os opbygge Afrika og Latinamerika og

asiatiske lande, som ikke er så udviklede, og hjælpe dem med at blive mellemindkomstlande på kort sigt ved at opbygge infrastruktur, udvikle landbrug, industriparker, hurtigtog, energinet, energidistribution, bekæmpe ørkenerne ved at levere nyt, ferskvand gennem afsaltning via atomkraftværker: Alle disse projekter, og på den måde skabe en situation, hvor migranterne ikke ønsker at migrere mere, fordi de ville have god grund til at blive hjemme og opbygge deres eget land! Ville det ikke være måden at løse migrantspørgsmålet på? Er det ikke noget, Trump-administrationen kunne tage op, og i stedet for at forsøge at undertrykke kinesiske investeringer, som Chancay-havnen i Peru, kunne de sige: »Lad os samarbejde om at bygge den bi-oceaniske jernbane og andre vigtige infrastrukturprojekter i Latinamerika«, og på den måde ville migranterne blive hjemme!

Ville det ikke være bedre end at bygge en mur, hvor mange mennesker dør på vej til en mur, for så bare at være – desværre vil Trumps impuls nok være at være meget hård ved migranterne. Men jeg tror, at hvis alle de latinamerikanske lande og afrikanske lande og andre grundlæggende ville henvende sig til Trump-administrationen og sige: Hør her, vi vil gerne løse migrantproblemerne, men ikke ved at bygge en mur og så lade folk hænge der imellem og dø og have det elendigt og blive nægtet deres grundlæggende menneskerettigheder – men ved at ændre politikken! Samarbejde! Hvorfor kan USA og Kina ikke samarbejde om at opbygge den latinamerikanske økonomi? Og gøre det samme med europæerne i Afrika?

Det ville være så nemt. Og jeg er ikke naiv eller blåøjet, men jeg ved med sikkerhed, og jeg vil virkelig satse hele min eksistens på, at hvis der kom en gestus fra det kollektive Vesten i den retning, jeg siger nu, ville de afrikanske lande, de asiatiske lande, de latinamerikanske lande, BRIKS-landene straks være enige: Så hvorfor arbejder vi ikke alle sammen hen imod det mål, for det er den eneste måde at løse denne krise på.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en kontakt i Ohio. Han skrev: »Medierne forstår det bare ikke. I alle de artikler og kommentarer, jeg har hørt i dag om valget, er der ingen, der identificerer støtten til endeløse krige som en medvirkende årsag til Trumps valgsejr. Jeg betragter det som psykologisk krigsførelse.« Og han beder om dine kommentarer til dette.

ZEPP-LAROUICHE: Det er selvfølgelig psykologisk krigsførelse, men det afspejler også – jeg har spurgt mig selv mange gange, hvorfor Vestens etableringer ikke er i stand til at erkende, at deres politik har slået fejl? Jeg mener, normalt, når man ser, at man forsøger at gøre noget, og det ikke virker, for eksempel, i anførselstegn, »humanitære interventioner«, der forsøger at eksportere den liberale vestlige model for demokrati, i Irak, i Afghanistan, i Libyen, hvor som helst, og det fungerede ikke nogen steder! Resultatet er, at USA's indflydelse i Sydvestasien som følge af disse interventionskrige er skrumpet ind til det laveste niveau i hele perioden! Og man skulle tro, at de for eksempel i Tyskland deltog i krigen i Afghanistan, for vi havde engang en forsvarsminister, der sagde, at »den tyske frihed forsvares ved Hindu Kush.« Kan du huske, hvor skammelig NATO's tilbagetrækning fra Kabul var i 2021? Man skulle tro, at de ville reflektere over, hvorfor det ikke fungerede! Og måske er der folk her og der, som har indset, at det var en forkert politik, for man kan ikke gå ind i en kultur med en helt anden baggrund, en helt anden civilisation, som nogle gange er flere tusinde år gammel, og så forsøge at indføre »demokrati« med nogle få soldater, som næsten ikke forlader deres lejr – det er dømt til at mislykkes lige fra begyndelsen!

Og jeg tror, at grunden til, at disse etableringer ikke er villige til at reflektere over det, er, at de tror, at hele deres position, privilegier, penge, indkomst, alt det afhænger af den fortælling, de alle har vedtaget som en klub, og derfor holder de fast i den, tilmed selvom den ikke fungerer mere. Men jeg har kun billedet af [den østtyske kommunistleder] Erich Honecker, som ved fejringen af DDR's 40-års jubilæum

dybest set sagde: »Socialismen vil bestå i tusind år, og hverken okser eller æsler kan stoppe den.« Der gik mindre end to uger eller 12 dage, tror jeg, før Honecker trådte tilbage, og på tre uger faldt Berlinmuren.

Hvis en etablering ikke er villig til at indse, at deres politik ikke fungerer, så tror jeg, at principperne i det, der er skrevet i Uafhængighedserklæringen, træder i kraft, nemlig at hvis et folk udholder en dårlig regering i meget lang tid, så har de pligt til at skifte regeringen ud, når der ikke er andre midler til rådighed! Nu har vi lige set en sådan afspejling af denne politik med Trump-valget, og derfor tror jeg, at det ville være et øjeblik for andre mennesker, som ikke er i en af de to lejre, men som er i institutionerne, som er i det permanente bureaukrati, til virkelig at tænke »ville det ikke være øjeblikket til at vende tilbage til de bedre traditioner i alle lande, både i USA og i Europa? For vi er faret vild, og det er påtrængende tid at genoprette en bedre politik i de bedste traditioner, vi hver især har.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra Israel: »Netanyahu fyrede sin forsvarsminister Yoav Gallant og sagde, at han havde mistet tilliden til ham. Gallant nævnte Netanyahus manglende fremlæggelse af en efterkrigsplan og hans manglende vilje til at nedsætte en undersøgelseskommission om 7. oktober [2023] som to hovedårsager til spændingerne mellem dem.« Så han skriver: »Nogle i Israel spekulerer i, at Netanyahu handlede for at komme et træk fra nogle i de israelske forsvarsstyrker (IDF) i forkøbet i samarbejde med amerikanske embedsmænd i Washington for at vælte hans regering. Hvad tror du?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke adgang til sådanne oplysninger, men timingen, da Netanyahu fyrede Gallant, er indlysende. Midt under det amerikanske valg troede eller håbede han tydeligvis, at USA ville være opmærksom på andre ting.

Jeg synes, at Israels situation er forfærdelig. Og mange kommentatorer siger, at det, der sker, er en alvorlig trussel

mod Israels eksistens. Jeg kan kun håbe, at fornuftens stemmer i Israel bliver stærkere og manifesterer sig.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra professor L., som spørger: »Tror du, at USA og Rusland kan bevæge sig i retning af et tøjbrud, som kunne omfatte opbygning af en ny våbenkontrol- og nedrustningspolitik, som ville stabilisere de internationale relationer?«

ZEPP-LAROUICHE: I betragtning af, at Trump selv var den, der annullerede mange af disse aftaler, kan man kun håbe, at der sker en genovervejelse. Jeg tror, at det haster mere end nogensinde før med at få lavet sådanne nye aftaler. Men som sagt afhænger alt af, hvilken slags regering han sammensætter, og jeg kan kun sige: Jo flere mennesker, der siger deres mening og forsøger at blive hørt i denne konsolideringsperiode, jo større indflydelse kan de få.

SCHLANGER: Og her er et spørgsmål fra Christopher C. fra Filippinerne: »Er det muligt, at BRIKS kan skabe et finansielt system, der er inspireret af Lyndon LaRouches idé om et nyt Bretton Woods?«

ZEPP-LAROUICHE: Ja, selvfølgelig. På Kazan-mødet var der et forsøg på at bevæge sig i den retning, men de gik ikke hele vejen. Og den grundlæggende årsag er, at flere af BRIKS-medlemmerne har deres egne formodede interesser og ønsker at have en fod i hver lejr. Så de gik kun efter, hvad jeg tror er en flankerende operation, ved grundlæggende at opfordre til en BRIKS investeringsfondsplatform, en kornplatform og lignende ting, men i betragtning af at det var Paulo Nogueira Batista, den tidligere vicepræsident for Den Nye Udviklingsbank, der sagde, at IMF ikke kan reformeres, mens flere lande sagde, at de ønsker at reformere IMF, Verdensbanken osv. nemlig at man er nødt til at slippe af med den udestående derivatgæld på 4 billioner dollars, de flere hundrede billioner i offentlig gæld og offentlig og privat gæld, og at så længe man forbliver i dette gældsplagede system, er der ingen måde, hvorpå Vesten

kan tilslutte sig en ny finansiel arkitektur. Så jeg tror, at Lyndon LaRouches fire love: at man skal have en Glass-Steagall-bankopdeling, at investeringsbankerne selv skal tage sig af deres regnskaber uden redningspakker af forskellig art; og at man derefter skal beskytte forretningsbankerne; at man skal oprette nationalbanker, at man skal forbinde disse nationalbanker med clearinghuse for at oprette et nyt kreditsystem: Alle disse trin er relativt nemme. Og jeg tror, at det ville være måden at skabe forudsætningen for, at det samlede Vesten kunne slutte sig fuldt ud til BRIKS i et nyt økonomisk system.

Hvis landene i Vesten har visdom nok til at bevæge sig i denne retning, tror jeg, det afhænger meget af et intelligent vælgerkorps og statslige borgere, som træder frem eller skifter regeringerne ud, som de er, hvilket lige nu har været tilfældet ved de seneste valg; også i Tyskland, Frankrig og andre steder.

Så jeg tror, det stadig er en organisatorisk opgave, og det er igen grunden til, at vi har arrangeret den nye konference på Schiller Instituttet den 7.-8. december, hvor denne nye udviklings- og sikkerhedsarkitektur er et af hovedfokuspunkterne. Og de ti principper som jeg har foreslået, og som bør indgå i en sådan sikkerhedsarkitektur, er virkelig grundlaget for en sådan diskussion. Så læs dem, deltag i vores konference og hjælp os med at organisere den, så den bliver en enestående begivenhed. For vi har fastsat datoen på en sådan måde, at den skal gribe ind i den nuværende situation i så mange lande i verden som muligt. Fordi vi er nødt til at få det bedste frem i alle mennesker for at løse denne krise.

SCHLANGER: Madeleine, som overvåger chatsiden, rapporterer, at mange mennesker siger, at de er glade for, at Trump vandt. Et eksempel er Diana S. fra Canada, som skriver: »Godmorgen Helga og Harley. Tillykke til det amerikanske folk og præsident Trump: Sikke en fantastisk sejr for friheden. Folket har talt.

Jeg er så glad i dag, og jeg er ikke engang amerikaner. Dette var en sejr for verden.«

En anden kvinde skrev ind, som er fast deltager i Den Internationale Fredskoalitions opkald, og hun sagde: »Når jeg lytter til, hvad I siger, har jeg kun ét budskab: Tag telefonen og få folk til at deltage i denne uges [IPC]-zoomopkald. IPC har været afgørende for den forandring, der har været i gang.«

Så med det, Helga, hvad er der på tapetet til fredagens IPC Zoom-møde?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg kan fortælle dig, at vi er ved at organisere fredagens opkald, men også allerede til Schiller Instituttets konference den 7.-8. december, og vi har en enorm interesse fra top, top, topfolk! Så jeg beder jer! Forstå, at dette er en ekstraordinær mulighed for at sammensætte en international koalition: IPC-mødet på fredag vil helt sikkert diskutere konsekvenserne af udfaldet af Trump-sejren i USA, og hvad der skal gøres af internationale kræfter for at hjælpe. Så tag telefonen, og jeg kan kun fuldt ud tilslutte mig det, du lige har sagt: Tag telefonen, organiser alle dine venner, alle dine kolleger. Dette er øjeblikket, hvor vi faktisk kan forme historien, så det er det, vi skal gøre.

SCHLANGER: Jeg tror, at da hun stillede spørgsmålet, forventede hun, at det ville være dit svar. Så Helga, tak fordi du ville være med i dag. Undskyld min stemme, men jeg synes, det er vigtigt, at folk får disse opdateringer {hver eneste uge}. Vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, og god bedring!